

Jon Idígoras respon a la concessió del suplicatori

“El rei dels espanyols representa l'opressió del poble basc”

Arran del permís per a processar Jon Idígoras per part del Parlament espanyol a causa dels esdeveniments ocorreguts a Guernica el 1981, el parlamentari d'Herri Batasuna parla per a ELTEMPS en la línia que li és habitual. Sense pèls a la llengua.

El 31 de desembre de l'any passat, Jon Idígoras, membre de la mesa nacional d'Herri Batasuna, va ser localitzat per EL TEMPS a Iparralde (Euskadi Nord). L'activitat d'aquest qualificat representant de l'esquerra radical *abertzale* (patriota) és incessant i centrada quasi obsessivament en un tema: la negociació entre ETA i l'estat espanyol. Idígoras es mostra optimista amb els resultats d'uns contactes que, segons ell, s'han tornat a reprendre.

—*¿Com valora la concessió del suplicatori per part del Congrés de Madrid?*

—Primer que res vull dir que aquí no es permet una verdadera oposició política. No podem dir el que pensem del rei, de la monarquia, de la Constitució o del president del govern. Però encara és més denigrant que el que va ser un acte parlamentari, com ho fou el de Guernica el 1981, i així ha estat reconegut pel Parlament basc i pel mateix Tribunal Constitucional, arran de la presentació del nostre recurs, ha servit per a demostrar que la funció del Parlament espanyol és molt pobre. És a dir, el meu suplicatori va ser consensuat per la mesa del Parlament i en la cambra es van limitar a prémer el botó sense enriquir amb un debat les raons per les quals s'havia concedit el suplicatori.

Jo insisteixo en el que es va fer a Guernica [els parlamentaris d'HB entonaren l'*Eusko Gudariak Gara -Som soldats bascos-* quan començava a parlar Joan Carles] que fou un acte parlamentari en què es va dir al rei dels espanyols que no ens agradava la seva presència allí, perquè el rei dels espanyols representa l'opressió del poble basc i la manca de sobirania. Evidentment això és un clar exemple de l'exercici de l'oposició política. I els que no volen entendre-ho és que volen defugir la realitat al ciutadà.

—*¿Què pensa de la concessió del su-*

Jon Idígoras.

RAFA GIL

plicatori en comparació amb d'altres que no han estat atorgats, atesa la majoria parlamentària del PSOE?

—Quan al parlament hi ha un corró i quan aquest corró consensua amb altres forces, en aquest cas el Partit Popular que és la dreta, llavors ja se sap el que ocorrerà. És a dir, quan al PSOE o al PP no els interessa un suplicatori, llavors no s'atorga, i quan els convé, llavors tira endavant, com en el meu cas, com ambdós partits defensen la Constitució espanyola i la monarquia permeten el meu processament.

—*Els partits nacionalistes bascos votaren en contra del suplicatori...*

—Els partits *regionalistes* bascos sempre han mantingut una actitud sumisa de cara a Madrid. No han sabut valorar el que representava l'acte de Guernica. A mi em sembla una absoluta frivolitat la posició del PNV i d'EE en dir que allò no va ser cap injúria al rei sinó un acte de mala educació. Allò no va ser ni una injúria al rei, ni una burla, sinó un acte d'oposició política. Li diguérem a Joan Carles, no com a persona, és clar, li diguérem al rei dels espanyols que no acceptàvem la seva presència a la sala de juntes de Guernica. ¡I tant!, perquè nosaltres no som monàrquics, ni ganes de ser-ho. A més a més, jo, personalment, penso que la monarquia és una cosa absolutament anacrònica, perquè en països on la democràcia és ben assentada la monarquia sobra.

—*En un altre ordre de coses, ¿quina opinió li mereix la formació del nou govern basc, de signe nacionalista i en el qual, segons sembla, no pensen comptar amb la presència d'Herri Batasuna?*

—La formació d'aquest govern no pot canviar la voluntat d'HB. La nostra presència definitiva en les institucions es produirà des del moment en què aquestes institucions ofereixin la garantia que allí dins es gestiona i es decideix, que allí dins hi ha una presència sobirana del poble. Mentre no siga així, estarem fent el ridícul en les nostres institucions.

Tot això que fan el PNV, PSE, EA i EE és una burla al ciutadà basc. Entenc que el *regionalisme* basc, i dic regionalisme perquè les cotes de nacionalisme d'aquests partits les poso en dubte, ja que ells mateixos es delimiten en veure què són capaços de reclamar a l'estat central en el sentit de sobirania per al nostre poble. Penso que aquests senyors estan ben conformes amb la Constitució espanyola, que no són capaços de qüestionar el que són els límits d'aquesta Constitució i quins són els límits de l'Estatut de Guer-

Mana la majoria

Els suplicatoris, figura que permet al Tribunal Suprem sol·licitar el processament de diputats o senadors en l'exercici de la seva funció parlamentària per presumptes delictes, està subjecte al joc de les majories i minories. No importa la major o menor gravetat del delictes, sinó la voluntat de les cambres legislatives. És a dir, qualsevol representant popular podrà ser sotmès als tribunals si així ho decideix la majoria dels companys de la cambra corresponent. Com que el PSOE manté la majoria absoluta en les darreres legislatives, el suplicatoris concedits o rebutjats ho han estat per voluntat exclusiva d'aquest partit. És el cas de Jon Idígoras i d'Àngel Alcalde, els dos de la coalició Herri Batasuna, els suplicatoris dels quals van ser concedits com també el del diputat del grup popular Àngel Sanchis. Per contra i durant la legislatura anterior, la majoria socialista va evitar que es concediren els suplicatoris contra Carmen García Bloise i José Barrionuevo, tots dos membres del PSOE. També fou rebutjada una demanda del Tribunal Suprem contra Miguel Herrero y Rodríguez de Minón, del Partit Popular, i una altra contra l'ex-membre del Partit Socialista Pablo Castellanos.

Per contra, van ser autoritzats, amb el vot socialista, els processaments de Ramón Tamames, Enrique Curiel —avui flamant afiliat al PSOE— i el popular Andrés Pedro Calero.

A les comunitats autònomes no hi ha possibilitat de concessió de suplicatoris ja que els respectius estatuts i per decisió del Tribunal Constitucional, no posseeixen aquesta figura. És a dir, els parlamentaris espanyols —Congrés i Senat— tenen i usen d'immunitat parlamentària, mentre que els seus *col·legues* autonòmics estan mancats d'aquest privilegi. L'única diferència que té un parlamentari català, per exemple, respecte a un ciutadà corrent és que serà jutjat, en cas de delictes flagrants, pel Tribunal Superior de Justícia de la seva comunitat.

G.M.

"La monarquia és una cosa absolutament anacrònica".

RAFA GIL

nica, que són coincidents.

La veritat és que, per més voltes que li donin, el regionalisme basc i el nacionalisme espanyol no han pogut viure mai separats. És a dir, a llarg de la història s'han necessitat mútuament.

—*¿L'última activitat d'ETA als Països Catalans, a més de la repercussió social, no perjudicarà Herri Batasuna?*

—En aquest cas que em planteja penso que el perjudici electoral i de cara a Europa està en la cultura que es crea per tot l'estat espanyol. És evident que en la darrera campanya electoral a Europa se'ns van robar un bon munt de vots pel xantatge de la por, perquè representar HB en tot l'estat no és gens fàcil. D'altra banda, la veritat és que no sé si perjudica o beneficia, igual que no sé si perjudica o beneficia el fet que els presos d'ETA hagen estat repartits per noranta i tantes presons de l'estat espanyol: Barcelona, Càceres, Canàries, Mallorca, Melilla, etc.

—*La negociació és la bandera electoral d'HB des de fa uns anys, ¿té alguna constància, avui, de contactes entre ETA i el govern espanyol?*

—La veritat és que no tenim constància que, ara, hi haja una negociació. Penso que en aquest moment no negociem, però estic segur que hi ha contactes, naturalment. Però, dels contactes que és una fase prèvia a les converses,

que en són una altra, i les negociacions, que en són l'última, hi ha bastant de temps. De tota manera penso que aquests contactes que ara es donen amb certa proliferació poden desembocar, i jo així ho espero, en unes converses serioses com ho foren les d'Alger. En una altra àrea i en un altre lloc, és clar. I després d'aquestes conversacions que ja són molt importants, el tema de les negociacions requeriria un cert procés i un temps de maduració. I un gran esforç per part dels partits polítics, fonamentalment dels bascos, perquè tots hi tenim molt a dir. Vull dir que no hi nego el protagonisme de cap partit polític perquè tenim molts compromisos per adquirir.

—*Però, ¿és optimista...?*

—Sí. I és que penso que no hi ha cap altra solució. Pretendre, com ha fet el govern fins ara, que és possible la derrota d'ETA per mitjà de la dispersió dels presos, la pressió policial continuada o la pretensió de l'aïllament social d'HB penso que és una pretensió nul·la, perquè és pràcticament impossible que siga així. I s'ha demostrat que els mateixos partits polítics del Pacte d'Ajuria Enea, si més no alguns d'ells, han patit un desgast terrible amb aquesta política, fonamentalment EE i EA.

José Miguel García Mateache